

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Semilech rozhodl soudcem Mgr. Michalem Polákem ve věci

žalobců:

- a) [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted],
b) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted],
oba zastoupení advokátem Mgr. Martinem Kornelem, Ph.D.
sídlem Zámecká 488/20, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému:

Sportovní klub [redacted], z. s., IČO: [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

o uložení povinnosti zdržet se rušení hlukem

takto:

- I.** Žalovaný je povinen zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem v podobě bubnování a užívání obdobných nástrojů pronikajícím z pozemku žalovaného p. č. [redacted], p. č. st. [redacted] a jim přilehlých pozemků na pozemek žalobců p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted], vše v katastrálním území [redacted].
- II.** Žaloba se zamítá v části, ve které se žalobci domáhali uložení povinnosti žalovanému zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem souvisejícím s provozem stravovacího zařízení, občasných diskoték a hlukem v podobě reprodukované hudby při fotbalových zápasech pronikajícím z pozemku žalovaného p. č. [redacted], p. č. st. [redacted] a jim přilehlých pozemků na pozemek žalobců p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted], vše v katastrálním území [redacted].

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali uložení povinnosti žalovanému zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem z pozemků p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted] na pozemek p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted], vše v katastrálním území [redacted]. Uvedli, že jsou vlastníky pozemku p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted] a žalovaný je vlastníkem pozemků p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted]. Na pozemcích žalovaného je umístěno fotbalové hřiště a jeho zázemí, přičemž fotbalové zápasy bývají v posledních letech provázeny hlasitým fanděním, tlučením do bubnů a jinými hluky z trubek apod., hlučným komentováním, hlasitou reprodukovanou hudbou a hospodskou zábavou. Přitom dochází k značnému hluku, který žalobci vnímají jako velmi rušivý a nepřiměřený místním poměrům. Zástavba rodinných domů kolem pozemků žalovaného vznikla ve 20 letech minulého století a až poté v roce 1959 bylo zbudováno fotbalové hřiště. Nadměru obtěžující hluk započal v roce 2016 a postupně narůstal s větším počtem návštěvníků fotbalových zápasů. Stravovací zařízení funguje nejen při zápasech, ale také jako místo zábavy až do pozdních nočních hodin. Příležitostně se zde pořádají diskotéky. Hluk je nejintenzivnější v neděli oficiálních při zápasech. Žalovaný rovněž podal žádost o stavební povolení na rozšíření zázemí šaten a stravovacího zařízení, čímž se navýší intenzita užívání areálu. Hluk z fotbalového hřiště výrazně překračuje povolené hygienické limity, a to až o 25 dB, je velmi intenzivní, rušivý a nepříjemný a značně snižuje kvalitu života v dané oblasti. Veškeré žádosti žalobců, aby se žalobce hluku zdržel, nebyly reflektovány. Nápravu nepřinesly ani stížnosti žalobců na obecní úřad. V průběhu řízení žalobci v podání ze dne 11. 11. 2021 uvedli, že není v jejich možnostech zajistit měření dalších způsobů rušení v podobě provozu stravovacího zařízení a občasných diskoték a svou žalobu zaměří pouze na hluk v souvislosti s provozem fotbalového hřiště zahrnující bubnování a jiné neúměrné fandění a hlasitou reprodukovanou hudbu.
2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Nesporoval své vlastnictví k pozemkům ležícím vedle pozemků žalobců, odmítal však tvrzení, že dochází k nadměrnému obtěžování žalobců hlukem z fotbalového hřiště a jeho zázemí. Ten nepřesahuje rámec obvyklý daným poměrům a lokalitě. K největší koncentraci fanoušků dochází při víkendových zápasech [redacted]-mužstva, kromě žalobců si však na dané poměry opakovaně nikdo nestěžuje. Při zápasech je používán pouze jeden buben a žádné další nástroje. Diskotéky a jiné hudební produkce žalovaný od roku 2016 v prostoru hřiště neprovozuje. Poukázal vyhlášku č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, podle kterého hluk způsobený hlasovým projevem fyzické osoby a produkcí hudby ve venkovním prostoru není považován za hluk podle vyhlášky a nelze je posuzovat ve vztahu k imisním hygienickým limitům stanovených prováděcím předpisem. Rovněž vznesl výhrady k důkazům v podobě nahrávek z fotbalových zápasů, diskoték, večerní zábavy a vyhrožování s odkazem na § 88 o. z. a absenci svolení dotčených osob. Při posouzení nepřiměřenosti místním poměrům nelze vycházet pouze ze subjektivních pocitů žalobce, ale musí být posouzena ve vztahu ke konkrétnímu případu a na základě objektivních hledisek. V daném případě je provozování hřiště v zájmu společnosti s ohledem na možnosti sportování veřejnosti a je logické, že při fotbalových zápasech dochází k povzbuzování hráčů. Námitka žalovaného směřovala i k tomu, že žaloba pregnantně nespécifikuje, jakých činností a v jakém čase se má žalovaný jako rušitel zdržet. V podání ze dne 9. 11. 2021 dále uvedla, že místo, ze kterého dle tvrzení žalobců přichází obtěžující hluk, leží na pozemku jiného vlastníka. Současný stav staveb na pozemku již není takový, jako v době měření, neboť dne 9. 4. 2021 byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby „Zázemí fotbalového hřiště ve [redacted]“, kdy došlo ke změnám stavby mající vliv na snížení hluku. Pergola původně stojící u kabin byla umístěna mezi stromy na vyvýšený břeh za hřištěm, který je ve vlastnictví jiného vlastníka a pod touto pergolou se schází převážná část fanoušků. Střecha pergoly a plachtami na zadní části významně přispívá k redukci šíření hluku.

3. Ke zjištění skutkového stavu provedl soud následující důkazy.
4. Podle protokolu o měření č. [REDACTED], který vypracovala akreditovaná zkušební laboratoř Kvinting s. r. o., bylo u rodinného domu ve [REDACTED] č. p. [REDACTED] dne 11. 8. 2019 provedeno měření hluku v mimopracovním prostředí v době od 16 do 19 hod. V popisu měření je uvedeno, že rodinný dům se nachází u pozemní komunikace [REDACTED] a z druhé strany doléhá ke sportovnímu areálu žalovaného. Rušivým hlukem a zdrojem hluku byla v době měření sportovní akce s plánovaným začátkem od 17 hod. Měření proběhlo ve venkovním chráněném prostoru rodinného domu cca 2 m od střešního okna ke straně ke sportovnímu areálu. První zaznamenané bubnování fanoušků bylo zjištěno v cca 16:05 hod. a dále již častěji od 16:26 hod. V době od 16 – 17 hod. byla naměřená hodnota hluku ze zdroje 55,4 dB, od 17 – 18 hod. 60,6 dB a od 18 do 19 hod. 61,8 dB. Hluk na pozadí z komunikace [REDACTED] byl 53,6 dB. Po celou dobu měření byla přítomna tónová složka (bubnování). Měření a vyhodnocení proběhlo podle příslušných ČSN norem a nařízení č. 272/2011 Sb. Vzhledem k tomu, že v třetinooktávovém kmitočtovém pásmu byla prokázána tónová složka, jsou max. povolené hodnoty v chráněném venkovním prostoru stavby 45 dB v denních hodinách. Přílohou protokolu bylo osvědčení o akreditaci společnosti Kvinting s. r. o. a ověřovací a kalibrační listy měřidla.
5. Podle vyjádření Krajské hygienické stanice Libereckého kraje, pracoviště [REDACTED], ze dne 30. 3. 2022 bylo měření společnosti Kvinting s. r. o. provedeno v souladu s požadavky § 32a a § 83c z. č. 258/2000 Sb. a potvrdilo výskyt tónové složky. Podle § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. je určujícím ukazatelem hluku ekvivalentní hladina akustického tlaku a odpovídající hladiny v kmitočtových pásmech. V denní době se stanoví pro 8 souvislých na sebe navazujících nejhlučnějších hodin. Měření hluku bylo provedeno během 1 sportovního zápasu po dobu 3 hodin, které byly vyhodnoceny jednotlivě a přepočítaný nebyl proveden. Z naměřených hodnot nelze predikovat přímé zdravotní účinky. Provoz sportovních zařízení (hráště) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. Z hlediska platné legislativy dané k ochraně zdraví před hlukem nelze tyto zdroje hluku výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku nebo hluku z dopravy. U provozu venkovních sportovních zařízení převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti se shora uvedeným orgány ochrany veřejného zdraví nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp. náhodných hluků v rámci zkušebního provozu nelze ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku. Při řešení podnětů orgány ochrany veřejného zdraví nemohou požadovat měření hluku náhodných zdrojů hluku (hlasly lidí a zvířat, hluk vznikající při používání sportovního náčiní, sousedský hluk apod.). Ačkoliv je hluk z nahodilých venkovních produkcí hudby obtěžující, hygienické limity v právních předpisech jsou nastaveny na dlouhodobou expozici hlukem. V daném případě se jedná o krátkodobou expozici hlukem a pro tento typ hluku není hygienický limit stanoven. Z toho důvodu posouzení obtěžování nezúčastněných osob při jejich expozici hluku z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, včetně zpěvu, řeči a

stromy umístěné na vyvýšeném místě za brankou. Dle projektanta tak došlo k posunutí hrany, podél níž se může šířit hluk směrem k pozemkům žalobců, z čehož je zřejmé, že dochází ke snížení hladiny hluku. Přístavba je vyšší a plošně větší, než byla stávající.

13. Dle zprávy OFS [redacted] ze dne 7. 4. 2021 je v rámci svazu v [redacted] návštěvnost zápasu rozdílná a vyšší návštěva bývá ve [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted].
14. V dopisu ze dne 9. 3. 2021 starosta obce [redacted] sdělil, že fotbaloví fanoušci v [redacted] nepoužívají bubny.
15. Na fotografiích z periodika Naše [redacted] jsou fanoušci v [redacted] s bubny a trubkou. Další skupina fanoušků s bubny je z obce [redacted]. V [redacted] sedí fanoušci u stánku s občerstvením. Další fotografie jsou z neidentifikovaných stadionů.
16. Z katastrální mapy vyplývá, že místo mezi dvěma stromy za brankou fotbalového hřiště se zčásti nachází na pozemku p. č. [redacted] ve vlastnictví Tělovýchovné jednoty [redacted].
17. Podle leteckého snímku fotbalového hřiště v [redacted] (č. l. 259) je toto hřiště obklopeno minimální zástavbou a poblíž se nachází 3 domy.
18. Svědek [redacted] uvedl, že je dlouholetým funkcionářem SK [redacted], který v současné době hraje [redacted] třídu. Jako asistent trenéra jezdí na každý zápas. Atmosféra na zápasech je různá, hlučnější to bývá v [redacted], [redacted], [redacted]. [redacted] má rovněž velkou fanouškovskou základnu, nepřístojné chování z jejich strany nezaznamenal. Současné fandění doprovází bubny, v [redacted] to jsou bubny a vuvuzely. Fanoušci [redacted] je používají na každém utkání doma a venku. V [redacted], [redacted], [redacted] je prostředí ještě hlučnější než ve [redacted]. Tribuna v [redacted] je asi 100 m od obytné zástavby, v [redacted] asi 70 m. V [redacted] je hřiště kousek za vesnicí vedle koupaliště, nejbližší domy jsou 50 m od hřiště. Divácká kulisa v [redacted] je srovnatelná se [redacted]. Nejvíce se bubnuje v [redacted], tam je asi 5 bubeníků, v [redacted] jsou 3 bubeníci, dále v [redacted] a [redacted]. Ze 14 týmů v soutěži je u 3 podpora slabá, u 6 průměrná a zbytek má aktivní diváky. Není mu znám případ, kdy by si někdo v [redacted] stěžoval na hluk. Ve [redacted] byl na fotbale naposledy na jaře 2022, při zápase se fandilo a bubnovalo. Bubeníci stáli za brankou pod lípami jako vždy. Pan [redacted] je jednak funkcionářem žalovaného a také je předsedou Okresního fotbalového svazu. SK [redacted] spadá do působnosti Krajského fotbalového svazu, neboť hraje krajskou soutěž.
19. Svědkyně [redacted] soudu sdělila, že již [redacted] let bydlí vedle fotbalového hřiště ve [redacted] na adrese č. p. [redacted]. Hluk z hřiště ji hodně ruší víkend co víkend. Pokud by si chtěla dát kávu na zahradě, tak to není možné, protože se bubnuje, křičí se do reproduktorů, hraje hlasitě hudba klidně i celý den. Zkoušela to řešit před 5-6 lety na obecním zastupitelstvu, který to smetl ze stolu. Pak se z toho 14 dnů psychicky dostávala. Momentálně se léčí i na psychiatrii, má problémy s psychikou a zvuk bubnů ji přivádí až k šílenství. Když byl covid, tak vlastně přišli na to, jak se tam dá krásně žít, když je tam nedělní klid. Poslední rok, když se po covidu zase začalo hrát, se snaží z domu utíkat a na víkend většinou odjet, když má volno v práci. Když volno v práci nemá, je problém, že vstává i v sobotu a nedělní ve 4 hodiny ráno a pokud tam opilí lidé křičí do mikrofonu a vyřvávají až do 2 hodin do rána, tak se to podepisuje i na jejím zdravotním stavu co se týče i psychiky. Proto poslední rok nemůže přesně říct, co se tam děje, protože se snaží na víkend odjet, zmizet, utéct z toho domu. Bydlí s ní dvě děti, které nemají žádné zdravotní problémy, ale i těm hluk vadí a nejsou z toho moc nadšené. Dost je to omezuje, nemohou si pozvat návštěvu, protože v nedělní není slyšet vlastní slova i přes zavřená okna. Má ložnici přímo pod střechou a okna přímo nad kabinami, takže se to všechno tam nese. Před covidem to

bylo v sobotu i v neděli. Pustila se tam hudba třeba od jedné hodiny odpoledne. Obsluha bufetu pak v deset hodin zamkla, vyndala ven alkohol a odjela domů do svého klidu a nikoho už nezajímalo, co se tam děje. Při zápasech se bubnovalo, křičelo a fanoušci na hřišti zůstávali až do nočních hodin. Bubnuje se i při zápasech dětí. Když svědkyně doprovázela svého syna po zápasech, tak se nikde u dětí nebubnovalo. Když nyní odjíždí pryč, má zprávy od svých dětí, které říkaly, že to bylo zase hrozné, jelo se až do rána a nedalo se spát. Žádná změna po přestavbě zázemí nenastala, svědkyně má vysoký dům, takže ji úpravy vůbec nechrání. Fanoušci stojí a fandí na malém břehu v místě pod dvěma stromy.

20. Svědek [REDAKCE] prohlásil, že je manželem žalobkyně a otcem žalobce. Obvyklou dobu svého pobytu ve [REDAKCE] nedokázal odhadnout. Na jaře 2022 byl přítomen asi 5 – 6 zápasům. Současná atmosféra na zápasech je klidnější, přestalo se bubnovat, stále však hraje hudba a probíhá hlasité komentování. Navštívil rovněž další fotbalová utkání na hřištích, kde se hraje stejná soutěž jako ve [REDAKCE]. Všude bylo podstatně klidněji, žádné bubny neviděl. Při utkáních prováděl měření hluku certifikovaným a kalibrovaným zařízením a naměřené hodnoty se podstatně lišily od hodnot zjištěných společnostmi Kvinting s. r. o. Pouze výjimečně překročily 50 dB. K tomu odkázal na vyhotovené záznamy měření. Měřící místo bylo zpravidla u diváků na hřišti, pouze ve dvou nebo třech případech popošel směrem k zástavbě. Bubnování na hřišti ve [REDAKCE] bylo v letech 2016 – 2019 při každém zápase, po jednání se zástupci klubu a obce se postupně od bubnování na každém zápase upouštělo a bubnovalo se pouze na zápasech [REDAKCE] týmu. Bubnování začínalo již před zápasem a během zápasu cca minuty bubnování a minuta oddech během celého zápasu a pokračovalo se i po skončení utkání. Rušivým elementem bylo i hlasité komentování a fandění během zápasu přes mikrofon. Na ostatních hřištích zaznamenal omezenější projev při komentování. Rovněž hudba, která tam hraje, je jiné intenzity. To se zpočátku týkalo i dalších zápasů, které probíhaly během dne. Jednou se bubnovalo i při zápase školních tříd. Při daném hluku se na zahradě nedá být, je vyloučeno při tom vést rozhovor. Maximálně přítom může člověk pracovat, ale ne číst si knížku venku nebo uvnitř. Člověk na to musí myslet i během týdne, že zase v neděli bude binec. Ani přestavba zázemí neměla vliv na šíření hluku.
21. Z dalších provedených důkazů nebyly zjištěny relevantní skutečnosti. Místní šetření soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť měl k dispozici záznamy z utkání v letech 2016 a 2019 a současný oběma stranami potvrzený útlum bubnování při zápasech společně s ohlášenou návštěvou soudu na utkání by s velkou pravděpodobností nepřinesl pro soud relevantní poznání. Účastnický výslech [REDAKCE] k prokázání obvyklých poměrů na okolních hřištích soud neprovedl s odkazem na § 131 odst. 1 o. s. ř., neboť tyto okolnosti byly prokázány jinak, a to výslechem [REDAKCE]. Výslech technika, který zpracoval protokol o měření č. [REDAKCE] [REDAKCE] soud zamítl pro nadbytečnost, když zjištěné hodnoty měření neshledal významné pro posouzení věci (viz důvody uvedené níže).
22. K námitce žalovaného o neurčitosti žaloby soud uvádí, že žalobci v žalobě řádně a bez pochybností vylíčili, jaká imise (hluk) je omezuje ve výkonu jejich vlastnického práva a že se domáhají toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se takového rušení. Soud proto shledal podanou žalobu dostatečně srozumitelnou a určitou v souladu s ust. § 79 odst. 1 o. s. ř. a žalobu projednal. K tomu lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2296/2006, podle kterého domáhá-li se žalobce jako vlastník nemovitosti ochrany proti hluku, je třeba žalobní návrh formulovat tak, že žalovaný je povinen zdržet se obtěžování žalobce hlukem z (v žalobě uvedeného) pozemku žalovaného (případně i z jiné věci patřící žalovanému), pronikajícím na (v žalobě uvedenou) nemovitost žalobce. Jestliže soud zjistí, že dochází k obtěžování nad míru přiměřenou poměrům (případně, že jde o vážné ohrožení výkonu jeho práva), žalobě vyhoví; v odůvodnění rozsudku vyloží míru obtěžování, která je v dané věci přiměřená poměrům, a míru obtěžování v dané věci zjištěnou.

23. Podle § 1013 odst. 1 o. z. se vlastník zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.
24. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 22 Cdo 223/2005, je stanovení toho, zda jde v konkrétní věci o obtěžování nad míru přiměřenou poměrům, proti kterému je třeba poskytnout ochranu, do značné míry věcí soudcovského uvážení. Soud musí vždy zjistit, jaká míra obtěžování nepřekračuje přiměřené poměry jak v daném typu lokalit, tak i v konkrétním místě; bude-li obvyklá míra obtěžování v daném místě vyšší, než je míra obvyklá v jiných obdobných lokalitách (např. v obytných sídlištích), přičemž tato vyšší míra bude způsobena jednáním, pro které není území v takových lokalitách určeno (např. hlučné hudební produkce v obytné zástavě či v její blízkosti), bude pro posouzení věci rozhodující nižší míra obtěžování obvyklá v obdobných místech; místní zvyklosti v tomto případě nejsou rozhodující.
25. Žalobci se podanou žalobou domáhali, aby se žalovaný zdržel rušení hlukem v podobě hlasitého fandění, tlučením do bubnů a jinými hluky z trubek apod., hlučným komentováním, hlasitou reprodukovanou hudbou a hospodskou zábavou. Mezi účastníky nebylo sporu, že jsou každý vlastníkem shora uvedených pozemků, přičemž součástí pozemku ve vlastnictví žalobců je rovněž dům č. p. ■■■■, kde bylo provedeno měření. Ačkoliv hluk vytváří fanoušci klubu, je žalovaný jako vlastník pozemku, ze kterého hluk vychází, pasivně legitimován k podání žaloby. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 374/2015 žalovaný může být vlastník jakékoli věci, a to i tehdy, vykonává-li rušivou činnost z jeho věci (například pozemku) někdo jiný, ledaže by vlastník rušení ze strany třetích osob nemohl zabránit nebo je ovlivnit. V daném případě je žalovaný oprávněn kontrolovat přístup a stanovit pravidla návštěvníků chování při fotbalovém zápase na svém pozemku, proto není dána výjimka z tohoto pravidla.
26. Jedním z důkazů, o které žalobci opřeli své tvrzení o míře přesahující míru obvyklou v daném místě, bylo měření úrovně hladiny hluku protokolem společnosti Kvinting s. r. o., neboť podle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 4280/2016 je důležitým vodítkem pro posouzení toho, zda jde o rušení přesahující míru přiměřenou poměrům zjištění, že rušení přesahuje limity uvedené ve veřejnoprávních předpisech. Podle § 30 odst. 2 z. č. 258/2000 Sb., o ochraně zdraví, se hlukem se rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově a zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru. Od 1. 12. 2015 tak byl novelou č. 267/2015 Sb. z hygienických limitů vyjmut zvuk netechnické povahy, který jsou proměnlivý v intenzitě a výskytu a tedy obtížně měřitelný, tedy zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, není-li součástí veřejné produkce hudby (viz důvodová zpráva k novele č. 267/2015 Sb.) a tyto byly ponechány k regulaci formou obecně závazných vyhlášek obce. Hlasité hlasové fandění s ohledem na shora uvedené nespadá do mezi hluky, pro které je stanoven hygienický limit k ochraně zdraví. Co se týče bubnování a troubení obsahující tónovou složku, jedná se nepochybně o hudební nástroje, a proto lze jejich užívání v kontextu § 30 odst. 2 zákona o ochraně zdraví považovat za hudbu. Ačkoliv tyto nástroje doprovází hlasové projevy fanoušků v nahodilém sledu dle vývoje utkání, určitou rytmiku bubenického chorea jako doprovodu hlasových povzbuzujících výkřiků nelze popřít, byť estetické či umělecké ambice takové užívání hudebních nástrojů bezpochyby nemá. S ohledem na jejich užití ve venkovním prostoru bubnování a troubení rovněž nespadá pod hluk podle § 30 odst. 2 zákona o ochraně zdraví a naměřené hodnoty hladiny hluku podle protokolu č. ■■■■ soud nemohl vzít za vodítko pro posouzení obvyklé míry přiměřené poměrům. Ostatně měření bylo provedeno pouze po dobu 3 hodin, přičemž podle § 12 nařízení vlády č.

272/2011 Sb. je určujícím ukazatelem hluku ekvivalentní hladina akustického tlaku a odpovídající hladiny v kmitočtových pásmech, která se v denní době stanoví pro 8 souvislých na sebe navazujících nejhlučnějších hodin. Žádný přepočet však v protokolu nebyl proveden, proto nelze mít z daného měření za zjištěné, zda hladina hluku překročila míru ohrožující zdraví. Stejně tak záznamy z měření provedené žalobcem či jeho otcem nelze považovat za důkazy, které by v důsledku porovnání naměřených hodnot na obdobných hřištích a na pozemku žalobců byly způsobilé k přijetí závěru o nepřiměřených poměrech na pozemku žalované z důvodu překročení hygienických limitů hluku. To však nevylučuje, aby hodnoty měření byly využity ke srovnání míry hluku na předmětném pozemku žalobců a na ostatních srovnatelných hřištích bez veřejnoprávního rozměru zjištěné hlučnosti.

27. Překročení hygienických norem je pouze jedno z vodítek pro posouzení obvyklých poměrů a jejich překročení či nepřekročení samo o sobě nedefinuje výsledek pro soukromoprávní vztah podle § 1013 o. z. s ohledem na ust. § 1 odst. 1 o. z., hovořící o relativní nezávislosti práva soukromého a veřejného, čímž je zdůrazněna pouze pomocná role veřejnoprávních předpisů při posuzování toho, zda jde o imisi relevantní z hlediska soukromého práva. Proto se soud i přes nepoužitelnost provedeného měření dále zabýval místními poměry v místě samém a v místech obdobných. S ohledem na charakter pozemku ve vlastnictví žalovaného, na kterém se hrají fotbalové zápasy, lze dovést zvýšenou míru hluku imanentně spjatou se samotným provozem fotbalu v podobě slovního povzbuzování, hlukem provázejícím kopnutí do míče, pískání rozhodčího, ale i fandění diváků, které k fotbalu jako obecně prospěšné společenské a sportovní akce patří. Uvedené znamená, že zvýšená hlučnost vycházející z provozu fotbalového hřiště je jeho nedílnou součástí a představuje obvyklou hlukovou zátěž obdobných pozemků. Žalobci se však omezení těchto imanentních imisí nedomáhali, ale brojili především proti bubnování a užívání obdobných nástrojů. K tomu soud shlédl nahrávky z ostatních zápasů v okolních obcích srovnatelných se [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted]), tak ze zápasů týmů, které hrají stejnou soutěž jako [redacted], a to jak v Libereckém, tak v Královéhradeckém kraji. Na žádném z 18 záznamů soud nezaregistroval bubnování či troubení, výjimkou bylo pouze utkání SK [redacted]. Byť se jednalo o starou nahrávku z roku 2017 a o výjimečný zápas na konci sezóny, při kterém byl mužstvu předán pohár pro vítěze Okresního přeboru, svědek [redacted] při výslechu potvrdil, že taková atmosféra není na daném hřišti výjimečná a nevztahovala se výlučně k danému okamžiku. Dále svědek [redacted] potvrdil užívání bubnů v [redacted], [redacted], [redacted], tj. celkem na 4 hřištích. V porovnání s 18 nahrávkami předloženými žalobci však nelze dovést, že bubnování a používání trubek či obdobných nástrojů je obvyklé a odpovídá poměrům na obdobných hřištích. Ačkoliv soud neubírá fanouškům jejich právo projevit svou podporu domácímu týmu, je třeba na druhou stranu poskytnout ochranu vlastnickému právu žalobců zahrnujícím mimo jiné právo na nerušené užívání své nemovitosti ze strany vlastníků sousedních pozemků. Soud na základě provedeného dokazování, především po poslechnutí nahrávek bubnování ze strany fanoušků fotbalového klubu [redacted] dovedl, že zaznamenané bubnování je skutečně pro nezúčastněnou osobu vysoce nepříjemné a významně a nepřiměřeně zasahuje do výkonu vlastnického práva k sousedním pozemkům i psychické pohody žalobců, což dokresluje výpověď svědkyně [redacted], která raději svou nemovitost v době zápasu opouští, protože ji bubnování dle jejích slov přivádí k šilenství. V úvahu je nutno brát i charakter nemovitosti ve vlastnictví žalobců v podobě rodinného domu a k ní přilehlé zahrady, která je s domem současně užívána a kde se hluk projevuje nejvíce, přičemž nelze po žalobcích spravedlivě požadovat, aby v době utkání zahradu neužívali a zavřeli se doma. Zjištěné bubnování a užívání obdobných nástrojů, které začíná již hodinu před samotným utkáním a pokračuje v průběhu celého utkání i po něm, je podle soudu s ohledem na svou intenzitu, dobu trvání i místo, kde k bubnování dochází, společně se skutečností, že bubnování není na obdobných srovnatelných místech obvyklé, nutno považovat za zdroj hluku, který je nepřiměřený a představuje imise rušící řádný výkon vlastnického práva žalobců. Soud proto žalobě v této části

vyhověl. S ohledem na charakter podpory v podobě bubnování nemohl soud pro účely vykonávacího řízení nijak definovat, jaký rozsah bubnování je podle něj v daném místě přiměřený, tedy že rušením není bubnování například na začátku utkání po dobu 1 minuty a po každém gólu, neboť průběh bubnování je zcela odvislý od vývoje utkání, zda domácí tým vyhrává či prohrává, kolik si vypracoval šancí a kolik padlo gólů a dalších dynamických proměnných. Takový statický diktát soudu by stěží mohl naplnit účel bubnování jako prostředku k povzbuzení týmu v okamžiku, kdy to potřebuje a vyžaduje to situace na hřišti. Navíc jak bylo shora uvedeno, bubnování není v obdobných místech obvyklé, tudíž by bylo popřením takto zjištěné skutečnosti i samotného ustanovení § 1013 o. z., pokud by soud i zčásti bubnování na hřišti žalovaného připustil s alibistickým konstatováním, že bubnovat se může, ale nesmí to žalobce rušit. Soud proto uzavírá, že bubny a jiné obdobné nástroje k fandění na hřišti žalovaného užívat nelze.

28. Nad rámec odůvodnění soud uvádí, že není vyloučeno, aby se bubnování a užívání obdobných nástrojů k fandění postupně rozšířilo na všechny ostatní fotbalové stadiony v rámci krajské či okresní soutěže, stejně jako tomu je například v nejvyšších fotbalových soutěžích. Pak by se takový způsob fandění mohl stát obvyklým a každý vlastník pozemku sousedícího s fotbalovým hřištěm by s takovým omezením musel počítat. Do té doby jsou však bubeníci ve [REDAKCE] a jiných obdobných obcích odkázáni na toleranci obyvatel okolních domů a v případě jejich námitek je třeba respektovat jejich vlastnické právo, které svým významem jednoznačně převyšuje právo na vyjádření podpory svému klubu.
29. Pro úplnost soud doplňuje, že žalobě vyhověl i přesto, že v současné době je bubnování při zápasech utlumen. Přestože je soud podle § 154 odst. 1 o. s. ř. vázán stavem ke dni vyhlášení rozsudku, je třeba odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 3639/2017, podle kterého zákaz neoprávněného rušení vlastníka věci podle § 126 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, přichází v úvahu tam, kde neoprávněné rušení vlastníka ze strany rušitele trvá, resp. pokračuje, anebo tam, kde sice již přestalo, avšak existuje konkrétní nebezpečí jeho opakování v budoucnu. I v daném případě soud shledal, že s ohledem na nepochybně pokračující fotbalovou činnost na pozemcích žalované a stálou fanouškovskou základnu, kterou svědci označili za nadprůměrně aktivní, reálně hrozí pokračování v bubnování a obdobným způsobu fandění. Zvláště za situace, že žalovaný má možnost hrát vyšší soutěž než v sezóně 2021/2022. Důvodem pro zamítnutí žaloby nebyla ani zjištěná skutečnost, že fanoušci žalované bubnují a povzbuzují především z vyvýšeného místa za brankou mezi dvěma stromy, který je ve vlastnictví třetí osoby Sokol [REDAKCE]. Z vyjádření [REDAKCE] při jednání 16. 6. 2022 vyplývá, že se jedná o tradiční místo, na kterém se fanoušci dlouhodobě shlukují a na které žalovaný nově umístil zastřešenou pergolu. Vlastník pozemku Sokol [REDAKCE] se proti využívání tohoto místa k fandění nikdy neohradil, z čehož lze dovodit jeho konkludentní souhlas s tím, aby žalovaný jako organizátor a pořadatel fotbalového utkání toto místo poskytl návštěvníkům fotbalového zápasu. Odpovědnost za chování diváků na tomto pozemku proto leží na žalovaném.
30. Pokud se týká tvrzeného hluku spojeného se stravovacím zařízením a provozování diskoték, pak žalobci v tomto směru nepředložili důkazy k prokázání imisí vycházejících z těchto činností ani jejich nepřiměřenost obvyklým poměrům. Pouze jedna předložená nahrávka noční diskotéky z blíže neurčeného místa a data není dostatečným důkazem k tomu, že to byl právě žalobce, který nad míru přiměřenou poměrům zasahuje do vlastnického práva žalobců, když pořádání diskoték na fotbalových hřištích v letním období není nijak ojedinělé. Protože žalobci po poučení soudu sami avizovali nemožnost prokázání rozhodných skutečností, soud v této části žalobu zamítl. Soud žalobu zamítl také v části, ve které se žalobci domáhali zákazu rušení v podobě hluku v podobě reprodukované hudby při fotbalových zápasech. Je obecně známo, že se na fotbale pouští reprodukováná hudba pro navození atmosféry. To potvrdil ve své výpovědi i pan [REDAKCE] s výhradou, že na ostatních hřištích je toto méně intenzivní než ve [REDAKCE]. Toto subjektivní hodnocení je však v rozporu s naměřenými hodnotami, které žalobci doložili, neboť zjištěná

hladina hluku při zápase ve [REDAKCE] dne 12. 9. 2021, kdy nebyly použity bubny, byla totožná z hladinou hluku naměřenou na ostatních hřištích. Také z měření společnosti Kvinting s. r. o. lze dovodit, že mezi 17:46 a 18:01 hod., kdy byla přestávka, došlo ke značnému útlumu hluku, přičemž při zápase se hudba nepouští. Pouštění reprodukováné hudby a její intenzitu proto soud shledal jako obvyklou.

31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1, 2 o. s. ř. Žalobci měli ve věci částečný úspěch co do rušení bubnováním a jinými obdobnými nástroji, naopak žalovaný byl částečně úspěšný co do rušení provozem stravovacího zařízení, diskoték a reprodukovanou hudbou při zápasech. Poměr úspěchu a neúspěchu účastníků proto soud shledal přibližně stejný a rozhodl, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení u podepsaného soudu. Rozhodoval by o něm Krajský soud v Hradci Králové.

Nebude-li uložena povinnost splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Semily 24. června 2022

Mgr. Michal Polák v. r.
soudce